

ЗАКОНОДАВЧІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

1-ЗАГАЛЬНІ ЗАУВАЖЕННЯ

Кодекс законів про працю перебуває на стадії реформування, а це є чудовою нагодою змінити деякі його аспекти. Окрім того, що буде зазначено далі стосовно питань ґендерної рівності, для досягнення більшої чіткості та системності було б доцільним вилучити з нього норми, які стосуються охорони праці та здоров'я і включити їх до Закону України «*Про охорону праці*». З іншого боку, було б належним внести зміни до Постанов, які регулюють діяльність обох інспекцій з метою надання більшої гнучкості їхній діяльності у сенсі того, що було зазначено вище, а також визначити випадки створення перешкод діяльності інспекторів з боку підприємців як порушення.

2-ДИСКРИМІНАЦІЯ ЗА ОЗНАКОЮ СТАТІ

У відповідності до коментарів Комітету експертів МОП, викладених у його звіті від 2009 року, існує необхідність внести зміни до норм, які стосуються рівності заробітної плати між жінками та чоловіками (нагадаємо, що така вимога розглядається тільки у світлі однакової кваліфікації та умов праці), для їх приведення у відповідність до Конвенції МОП № 100, підписаної Україною, де передбачається зобов'язання не допускати дискримінацію за рівнем заробітної плати між жінками і чоловіками за однакову роботу і за роботу рівної цінності. Разом з тим, не знімаючи рекомендації щодо зазначених змін, слід зазначити, що принцип однакової зарплати за роботу рівної цінності є повністю застосовним в Україні, оскільки вона ратифікувала Конвенцію МОП № 100, яка, як міжнародна угода, превалює над внутрішнім законодавством країни згідно із Статтею 2 Закону України «*Про рівні права та можливості жінок і чоловіків*», де зазначено:

Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються правила міжнародного договору.

Але головною законодавчою новелою, абсолютно необхідною для боротьби з дискримінацією за ознакою статі, є концепція непрямой дискримінації. Метою має бути запровадження цієї концепції у свідомість підприємців та працівників, набуття нею статусу частини «культури» робочих стосунків, а відправною точкою для цього має стати її включення до законодавства, найкраще – у переліку визначень Статті 1 Закону України «*Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків*» на додаток до її фіксації у Кодексі законів про працю, який як раз перебуває на етапі реформування. Приклад визначення можна знайти у

Статті 2.1 b) Директиви 2006/54/СЕ, де визначається, що актом непрямой дискримінації буде ситуація, коли певне положення, критерій або практика, на перший погляд, нейтрального характеру ставлять осіб певної статі у невідгідне положення по відношенню до осіб іншої статі, за винятком випадків, коли таке положення, критерій або практика можуть об'єктивно виправдовуватись законною метою, а засоби досягнення такої мети є адекватними та необхідними.

Для проведення аналізу можливого існування непрямой дискримінації абсолютно необхідним знаряддям стає статистика. (...) Тому і ті, хто прагне довести існування дискримінації, так і ті, хто прагне захиститися від таких закидів, повинні піддавати статистичному аналізу різні процеси ...

Робочий документ МОП